

8. Döv-Johans ställe

Vid Laga Skifte i södra Slätafly 1850-1853 delades även utmarkerna upp. Dessa hade först varit gemensam mark. Skiftet som vi kallar Döv-Johans torp kom att tillhöra Slätafly nr 1, mera känd som Birger Anderssons gård, nuvarande Lennart Antonssons. Han som ägde gården då hette Sven Nilsson. Han sålde gården, 1/32 kronoskatte, för 1166 riksdaler år 1861 till Anders Nilsson, som var gift med hans dotter Marja Svensdotter. Sven Nilsson behöll dock torpet "Döv-Johans torp" som undantag. "Markskiften uppe vid Lomsjön sträcker sig till Blekinge gräns". 1880 såldes torpet till torparen Lars Gustav Pettersson och hans hustru Gertrud Olsdotter. Köpekontrakt bevittnat av hemmansägaren och båtsmannen Johannes Niklasson Stille med hustru Karolina Stille. Han var troligen Oskar Gustavssons farfar. Sedan följde en tid med olika ägare beroende på dödsfall, arvsskiften, oäkta och omyndiga barn osv. Vid ett tillfälle såldes torpet på exekutiv auktion. Den 14 november 1911 köpte sedan namngivaren till torpet Johan Emauel Svensson (Döv-Johan) och Karolina Nilsson varsin halvdel om 9 ½ tunnland. Johan kom från torpet Emmedal i Mörtenabben. 1912 köpte Johan den andra hälften av Karolina Nilsson. Johan ägde sedan torpet till år 1936. Då säljer dödsboet efter Johan torpet till Edvin Karlsson och hans hustru Anna. År 1943 sålde Edvin och Anna Karlsson till Harald och Elvira Hansson. Sedan 1976 äger Hans-Erik Hansson marken.

Det har berättats en del historier om Döv-Johan. Det sägs att han vid något tillfälle varit otrogen varvid hans "trollkunniga" hustru som straff gjorde honom döv. Han lärde sig emellertid att prata med folk. Han såg på munnen vad de sa. Vände man bort huvudet var det dock kört. Hans andra hustru Estre var väldigt snäll och talade väl om honom, men när Johan vände bort huvudet skällde hon på honom. Det sades att han var inte änklings mer än 2 dagar innan han skaffade sin nya hustru Estre. Han kunde nämligen inte mjölka. Han var tvungen att ha någon

som skötte den sysslan. På torpet finns idag grunder från boningshus och uthus, en raserad linugn samt en välbevarad brunn.

I södra delen av torpet mot blekingegränsen var också bebyggelse. Något som kallas Dö-Magnustorpet. Där finns ett antal ganska välbevarade husgrunder och stenrösen m m.

Döv-Johan och hans andra hustru Estre